

ÅNDELIG HUKOMMELSESTAP

Nå tror jeg, nå tror jeg,
Alle ting er mulig, nå tror jeg;
Nå tror jeg, nå tror jeg,
Alle ting er mulig, nå tror jeg.

² La oss bli stående bare et øyeblikk nå for Herrens Ord. La oss slå opp i Amos, profeten Amos det 3. kapitlet, begynner med det 1. verset.

³ Jeg ønsker å takke søster Juanita og Anna Jeanne og søster Moore, for det herlige sangkoret. Det brakte meg tilbake mens jeg satt der borte og hørte på det. Jeg tenkte, da de var sammen med oss, sang i møteserien, broder Jack og jeg snakket sammen, de jentene var bitte små jenter, bare småjenter på seksten, noe sånt. Jeg tror nå, søster Anna Jeanne har fem barn, og søster Juanita har – har . . . mor til to barn. Og vi er virkelig nærmere den solnedgangen, kvinner, enn vi var da, en forskjell på omkring seksten år. Det vil ikke være lenge til, at vi vil krysse over, i den herlige tiden.

⁴ La oss nå lese i Amos det 3. kapitlet.

Hør dette ordet som HERREN har talt mot dere, Israels barn, mot hele den ætten som jeg førte opp . . . fra landet Egypt:

Bare dere har jeg kjent . . . alle slektene på jorden. Derfor må jeg straffe dere for . . . deres misgjerninger.

Vandrer vel to sammen uten at de er blitt enige om det?

Brøler løven i skogen uten at den har noe bytte? Lar den unge løven sin røst høre fra hulen uten at den har fanget noe?

Faller en fugl i snaren på jorden uten at det er noen felle for den? Spretter en snare opp fra jorden uten at den har fanget noe?

Når det blåses i basunen i byen, blir ikke folket redde? Når det skjer en ulykke i en by, er det ikke HERREN som har gjort det?

For Herren . . . gjør ingenting uten at han åpenbarer sine hemmeligheter for sine tjenere, profetene.

Løven brøler! Hvem må ikke da frykte? Herren . . . taler! Hvem må ikke da profetere?

La oss bøye hodene våre.

⁵ Herre Jesus, må dette, Ditt Ord, Herre, må vi ha fellesskap i kveld rundt denne delen. Vi ber, Herre, at Du vil gi oss en sammenheng for teksten, som vi skal ta herfra, og må det bringe

ære til Deg. Velsign oss idet vi venter, Herre, i kveld, på Ditt Ord. Helbred de syke og de plagede. Frels de fortapte. Gi styrke til den kraftløse, Herre, som er blitt svak, både fysisk og åndelig. Og gi oss en mektig utgytelse av Ditt Nærvær, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁶ Jeg ønsker å ta en tekst fra dette i kveld: *Åndelig hukommelsestap*.

⁷ Ikke glem i morgen, det er bønn for de syke i morgen. Vi forventer at Herren skal gjøre usedvanlige store ting i morgen ettermiddag klokken to, hvor vi . . . når vi begynner våre møter. Gutten vil være her for å gi ut bønnekort. Og alle vil bli bedt for, som ønsker å bli bedt for. Og vi forventer en herlig tid i morgen, i Herren.

⁸ Vel, dere som er her på besøk utenbys fra. Husk, det er fine full-evangeliske menigheter over hele byen. Du er velkommen til dem alle.

⁹ Jeg snakket nettopp med en av mine tilknyttede pastorer, utenfor, som nettopp kom inn, broder Jackson, formelt en metodistkirke, ned en by eller to nedenfor oss.

¹⁰ Og hvor mange er her som er tilknyttet tabernaklet, la oss se hendene deres, overalt. Du store, jeg er virkelig — virkelig glad for å ha dere nedover. Dette er det mest fortrolige møtet jeg har vært på i Indiana på en god stund. Jeg tenker på å komme tilbake, ganske snart, og sette opp et telt, og ha disse syv siste Trompeter om Herren vil.

¹¹ Så, men husk nå i morgen. Ikke glem det, i morgen klokken to. Og nå, vårt neste møte vil starte neste uke, i Tampa, Florida.

¹² Nå ønsker jeg å tale om: *Åndelig hukommelsestap* . . .

¹³ Nå, denne lille karen som vi taler om, Amos, bare for et øyeblikk, for å få vår bakgrunn før vi kommer til teksten. Dette var under tiden for den store velstanden i Samaria. Israel hadde blomstret. De hadde virkelig gått etter verden og hadde blomstret.

¹⁴ Velstand er ikke alltid et tegn på åndelige velsignelser, men noen ganger tvert imot. Folk tenker du kanskje er nødt til å eie mange verdslige goder, og det viser at Gud velsigner deg. Det er ikke sant. Noen ganger er det det motsatte.

¹⁵ Men vi finner ham, vi vet ikke mye om denne lille karen. Han, vi har ingen historikk, hvor han kommer fra. Vi vet at han, ifølge Skriften her, han var en hyrde, men Gud hadde reist ham opp.

¹⁶ Jeg kan forestille meg å se, på en varm dag der i Samaria, en av de store turistbyene i verden på den tiden. Er noe på størrelse med, vi ville si, Miami, eller — eller Hollywood, Los Angeles, noen av de stedene som det, et flott sted for turister. Og vi kan bare forestille oss å se ham. Han hadde aldri vært i en slik by. Men

han hadde Herrens Ord, han kom til denne store byen hvor synd ble dynget opp på alle kanter. Forkynnerne hadde alle kommet bort fra Guds Ord, og de hadde ikke hatt en profet på mange år.

¹⁷ Og så, denne lille karen, da han nådde toppen av åsen, bare litt nord for Samaria, kan jeg forestille meg å se ham, den varme solen skinner ned, og det grå kinnskjegget over ansiktet hans, og de små øynene hans smalnet, og det lille, skallete hodet hans skinte idet han så ned på den byen. Og øynene hans smalnet. Han kikket ikke på det som turister vanligvis ser, å dra til en by og se all dens fortryllende skjønnhet. Han kikket og så hvilket skue den byen hadde blitt, en by som en gang var Guds by, og hadde kommet inn i et slikt moralsk forfall som det. Ikke rart. . .

¹⁸ Denne lille, ukjente karen var profeten Amos. Og nå vet vi ikke veldig mye om ham. Vi vet ikke hvor han kom fra. Profeter kommer vanligvis på scenen, ukjente, drar igjen på samme måte. Vi vet ikke hvor de kommer fra, hvor de går, vet ikke noe om deres bakgrunn. Gud reiser dem bare opp. Han var ikke mye å se på, men han hadde SÅ SIER HERREN. Det er det viktigste som jeg ser. Selvfølgelig kom han til Samaria for å starte sin kampanje. Jeg er sikker på at han ikke hadde noe samarbeid med noen. Han hadde ikke noe medlemskort fra noen denominasjon. Han hadde ingen referanser til å vise hvilken gruppe han kom fra. Og, men han hadde én ting, han hadde Herrens Ord for den byen.

¹⁹ Og jeg lurar på om vi kunne bringe Amos, i dag, ned til vår tid, jeg lurar på om han ville være velkommen i vår by i dag. Jeg lurar på om vi ville motta ham, eller ville vi gjøre akkurat som de gjorde. Vi finner våre byer i det samme forfallet. Og vi finner at synden er like stor blant folket som det var da. Og jeg lurar på om denne lille ukjente mannen, hvordan skal han starte denne kampanjen? Hvordan, hvor skal han begynne? Hvilken kirke skal han dra til, eller hvem skal samarbeide med ham? Han hadde ikke noe som viste hvor han kom fra, han hadde ikke noe annet enn SÅ SIER HERREN for byen.

²⁰ Han fant dem så forfalne og så moralsk fordervet, det var en stor tid. Kvinnene i den byen hadde blitt nesten slik som de er i De forente stater. De var blitt fordervet. Alle ting som Gud hadde forventet av dem, de hadde gått direkte i motsatt vei. Og — og vi finner at det var et flott sted hvor de hadde dansing på gaten, umoralske kvinner tar av seg klærne sine og så videre, som stripping. Fordi det var en offentlig fornøyelse på den tiden, nå skjer det hver dag. La bare været bli varmt, og du trenger ikke å gå til noen forestilling. De er alle på gaten, hvor som helst, uansett. Skam dere kvinner, for å gjøre en ting som det! Er dere ikke skamfulle over dere selv?

²¹ Og så — og så sa jeg det til en kvinne her for ikke lenge siden, og hun sa: “Vel”, sa hun, “broder Branham”, sa, “det, det er — det er bare slik som de andre kvinnene.”

22 Jeg sa: “Men vi skulle ikke oppføre oss som de andre. Vi er annerledes. Vi er en — en annerledes karakter.”

23 Minner meg om en kvinne som sa: “Vel, broder Branham”, en annen sa, “jeg — jeg — jeg bruker ikke disse shortsene.” Sa: “Jeg bruker langbukser.”

24 Jeg sa: “Det er verre.” Hm! “Gud sa: ‘Det er en vederstyggelighet’ i Hans åsyn, ‘for en kvinne å ta på seg et klesplagg som tilhører en mann.’” Det er helt riktig.

En sa: “Vel, de lager ikke noen andre klær.”

“De lager fremdeles symaskiner og har stoff.”

25 Det er ingen unnskyldning. Det er bare hva som er i hjertet. Det er det som kommer frem. Det — det identifiserer seg selv.

26 Og nå finner vi, i denne byen, den forfaller moralsk. Predikantene var redd for å si noe om det. Og, men de hadde en liten, denne lille, gamle karen som kom oppover åsen, kom for å tale SÅ SIER HERREN til dem: “Rensk opp denne tingen, eller dere skal komme i fangenskap.” Og han fikk oppleve å se tiden da hans profeti ble oppfylt. Han profeterte i dagene til Jeroboam den andre, som egentlig bare var en utstøtt; han — han favoriserte de andre nasjonene. Og — og denne lille Amos profeterte og fortalte dem, han sa: “Den samme Gud som dere hevder å tjene, Han vil ødelegge dere.” Og Han gjorde.

27 Og hvis Hans røst ville være her i kveld, i . . . i Birmingham, ville den hevde den samme tingen til kirkene. “Den samme Gud som dere hevder å ha tjent, vil ødelegge dere en dag.” Jeg taler ikke til denne forsamlingen her. Disse lydbåndene går verden rundt. Husk nå, det er sant.

28 Så fant han ut, da han kom inn i byen, at han . . . alle disse sakene, jeg lurer på hvordan han må ha følt ved å betrakte og se det forfallet til Guds folk, som han ble sendt til.

29 Jeg lurer på om vi ville motta ham nå? Hvis han ville komme inn, ville vi — ville vi samarbeide med ham? Ville vi gi ham vårt — vårt beste? Ville vi gi ham vår oppmerksomhet? Ville vi omvende oss hvis han fortalte oss at vi skulle gå tilbake til Herrens Ord og gjøre slik Herren sa?

30 Jeg lurer på hva våre søstre ville gjøre med deres kortklippede hår? Ville de la håret vokse ut igjen hvis Amos kom? Han ville forkynne det, og jeg forteller dere det fordi det er Herrens Ord.

31 Jeg — jeg lurer på om våre — hvis våre styrer som plasserer ut diakoner, er gift tre eller fire ganger, og — og så videre som det, og prøver å være diakoner, jeg lurer på alle disse tingene. Jeg lurer på hva han ville gjøre med en mann som ville la kona bruke shorts og komme ut der i gaten, og klipper plenen ute i hagen, når mannfolk går forbi? Jeg lurer på, hva ville han si til en slik mann?

32 Han ville helt sikkert refse det kraftig med alt som var i ham, for han hadde SÅ SIER HERREN, og han kunne ikke gjøre noe annet enn det. Han fant dem med et alvorlig tilfelle av en sykdom på den tiden, åndelig hukommelsestap, og det er nøyaktig hva vi har i dag.

33 Nå, hvordan visste han hva som skulle skje? Hvordan kunne Amos vite? Først, han var en profet. Og det neste, gjennom sykdommen visste han hva diagnosene var, og han kunne vite hva resultatene var.

34 Hvis en lege ser på en ondartet svulst og ser at det ondartede har fått et grep, vet han at det ikke er annet enn død tilbake. Det er det hele, hvis ikke Gud gjør noe med det.

35 Vel, når du ser på en by, og du ser på et folk, du ser på en kirke, og ser på et folk som er så langt borte fra Gud, det er ikke noen annen diagnose enn: "Synd! 'Øg syndens lønn er døden.' Det er døende." Diagnosene påviser hva det er. Dere ser, når mennesker kommer bort fra Gud og ikke vil høre på Ordet, har ikke lenger begjær etter Ordet, da er det én diagnose på det: "'Den sjelen som synder, den sjelen skal dø.' Vantro skal skille deg fra Gud." Det er helt riktig.

36 Da visste han hva sykdommen, hva konsekvensene var, da han så syndens sykdom i byen.

37 Nå, dette hukommelsestapet, vi blir fortalt at det er en — en — en . . . fører til at du er i en tilstand hvor du ikke kan identifisere deg selv. Nå, det er en uvanlig ting. Det skjer ikke så ofte, men årsakene er fra sjokk. Det finnes noen som ikke engang vet hvem de er. Du finner det fra kriger, noen ganger får soldater det. Noen ganger får folk det. En annen ting som forårsaker det, er bekymring. Bekymring vil forårsake det.

38 Bekymring har ingen kraft i seg i det hele tatt. Ja, bare — bare — bare hopp over bekymring, og aksepter tro.

39 Noen sa: "Nå vel, hva om du skal bli skutt i morgen, ville du ikke bekymre deg?"

Jeg sa: "Nei, ikke tenk slik."

"Hvorfor?"

Jeg sa: "Bekymring kunne ikke gjøre noe annet enn å gjøre meg verre."

"Vel, hva godt ville det gjøre å ha tro?"

Jeg sa: "Det kan kanskje befri meg." Og det er riktig, ser dere.

40 Så bekymring har ingen kraft i seg i det hele tatt, men tro har all kraft. Tro!

Nå, bekymring forårsaker det noen ganger.

41 Og en annen ting som forårsaker det blant folket, er å komme mellom to meninger. Det kan føre til hukommelsestap. Og det

får deg i en tilstand hvor du — du, faktisk, hva du har gjort, du har mistet din fornuft. Du har mistet forstanden. Du kan ikke gjøre . . . Du vet ikke hvem du er. Du kan ikke identifisere deg selv. Du kan gå omkring, spise og alt mulig, men du, fremdeles kan du ikke identifisere deg selv. Du har fått din skolerte utdanning, du kan . . . samme utdanning du hadde, men du vet ikke hvor den kom fra, du vet ikke hvem du er, hvor du hører til. Det er hukommelsestap, slik blir vi fortalt.

⁴² Vi er identifisert med våre familier, i dette menneskelivet, ved ekteskap. Og vi blir gift med våre koner, og familien vår er identifisert gjennom foreningen av vårt — vårt — vårt ekteskap. Og så, hva tenker vi, hva om denne forferdelige tingen ville skje med deg, og du ikke ville være i stand til å huske hvem du giftet deg med, hvem din kone er, hvem dine barn er, hvem din far og mor er, hvem din nabo er? Det ville være en — en fryktelig ting.

⁴³ Så igjen, vi er identifisert, kan identifisere oss i menneskeslekten, ved å ha intelligens og — og være forskjellig fra dyrelivet. Dyret kan ikke tenke, det bare går etter lyder. Det har ingen sjel. Og, men vi er dyreliv. Hva gjør oss annerledes . . . Vi er et pattedyr, men hva . . . Det pattedyret er varmblodig dyr, og vi er i dyrets kjennetegn. Men det som gjør oss annerledes, vi er identifisert ved å ha en sjel, en samvittighet som forteller oss hva som er rett og galt.

⁴⁴ Det finnes nå en tilstand, når du får dette hukommelsestapet, kanskje du blir som Nebukadnesar, som var, som opphøyet seg selv en gang, og Gud lot ham tenke at han var et dyr. Og han levde ute i ødemarken og — og spiste gress som en okse. Og — og hans — hans hår vokste nedover kroppen hans, som ørnefjær, og han var blitt til et dyrs hjerte i ham. Skjønner? Det var hukommelsestap, fordi han hadde glemt at han var en konge. Han hadde glemt at han var et menneske. Og han tenkte han var et dyr, så han oppførte seg som et dyr, fordi han glemte at han var et menneske.

⁴⁵ Det er så enkelt i dag. Og vi glemmer noen ganger hva den kristne Menigheten er. Vi oppfører oss som verden. Det viser at vi har åndelig hukommelsestap, fordi du oppfører deg ikke som kristen. Du oppfører deg som verden. Du mottar verdens hjerte, og det fører til dette.

⁴⁶ Vi — vi finner her at Israel hadde utsatt seg, blitt påvirket av verden, og hadde falt inn i dette sporet. Og denne profeten ble sendt for å grave dem ut av det, hvis han kunne, og til å fortelle dem. Gud, ved sin nåde, valgte Israel ut av alle de andre familiene på jorden. Nåde hadde gjort det. Han hadde gitt dem de utvalgte landområdene. Han ga dem hus som de aldri måtte bygge. Gud gjorde det, utvalgte dem. Han ga dem gårder som de aldri kjøpte. Han — Han ga dem, Han ga dem mat som de aldri plantet. Han ga dem brønner som de aldri gravde. Han ga dem seire som de aldri

vant. Han ga dem nåde som de aldri fortjente. Gud gjorde det ved Sin nåde til dette folket, Israel, Hans utvalgte, Hans elskede.

⁴⁷ Og Han sa i Bibelen: “Han fant henne på marken, som en liten jente sittende i sitt eget blod, og Han vasket henne og renset henne, og hva Han gjorde. Men etter at Gud viste alle disse barmhjertighetene til henne, og hun ble rik”, fikk hun hukommelsestap, hukommelsestap, “og hun glemte alt om hvor disse tingene kom fra.”

⁴⁸ Jeg mener det er et bilde av U.S.A., 1964. Det lider av den samme sykdommen. Vi er en stor, mektig kirke. Vi er et stort, mektig folk. Vi er millioner i antall, og vi har glemt hvor disse tingene kom fra.

⁴⁹ De hadde et alvorlig tilfelle av det. Etter at Gud hadde vært god mot dem og ført dem opp fra alle de hedenske landene, og gjort dem til et atskilt folk, atskilte dem til Seg Selv. Han sa: “Han tok et vintre fra et annet land og plantet det over i et nytt land, og hvordan Han ordnet rundt det for å få det til å gi frukt og bli fruktbar, men vintreet glemte hvor dets velsignelser kom fra.”

⁵⁰ Det samme har Guds folk i disse siste dager, de har glemt hva vitnesbyrdet om å være en kristen betyr. Det skjer igjen, dette hukommelsestapet er kommet over folket. De kan ikke identifisere seg selv.

⁵¹ De, de glemte alt om det. De hadde glemt Hans hellighet. De hadde glemt Hans lov. Kvinnene levde som resten av kvinnene.

⁵² Guds Menighet og Hans folk har alltid vært: “Et atskilt folk, et – et utkalt folk, et eiendomsfolk, en hellig nasjon, et kongelig presteskap; som bærer frem åndelige offer til Gud, fruktene av lepper som priser Hans Navn.” Gud kalte Sin Menighet og atskilte Den fra verden, nettopp for den hensikten. Og Han gir den en lov, og Han, Den, må være hellig. Han sa: “Jeg er hellig, og dere skal være hellig, og uten hellighet skal ingen se Herren.” Gud Selv sa det.

⁵³ Og Han hadde kalt dette folket til å være denne typen mennesker, men de hadde glemt det. De hadde glemt Hans lover, og de hadde glemt sin moral. Kvinnene ute i gaten, israelske kvinner der ute, hver enkelt forventet å – å være befruktet av Den Hellige Ånd, for å bringe frem Messias, og så oppføre seg slik som det. Deres karakter var forferdelig.

⁵⁴ Jeg ønsker å stoppe her et øyeblikk, for å si at det er den samme tingen blant våre folk i dag, som kaller seg kristne. Deres karakter, hvis dere bare ville innse!

⁵⁵ En gang i Sørstatene. Jeg leste en historie der nede fra, den gang de pleide å ha slaver. De ville ta disse menneskene og selge dem på markedet, akkurat som du ville med en bruktbil. Og så var det en kjøper, forhandler, ville komme forbi og plukke opp

disse slavene og drive handel med dem, og akkurat slik som du ville med en bil eller noe.

⁵⁶ Og disse slavene var borte fra sitt hjemland. De var fra Afrika. Boerne kidnappet dem, førte dem bort hit til øyene, og smuglet dem så inn i De forente stater, og solgte dem som slaver, ut fra Jamaica og rundt omkring.

⁵⁷ Nå finner vi at disse menneskene var sørgmodige. De var blitt kidnappet fra sitt eget hjem. De var blitt tatt ut av en fiende, og de var triste. De ville aldri mer se sin ektemann, eller sin kone mer, sin far og mor, sine barn. De var absolutt . . . De måtte piske dem med sveper for å få dem til å arbeide, for de var triste mennesker.

⁵⁸ En dag kom en forhandler forbi en bestemt plantasje, han så en flokk med slaver som arbeidet der ute. Og han — han gikk inn og spurte eieren, sa: “Hvor mange slaver har du?”

Sa: “Omkring hundre.”

Sa: “Har du noen du ville bytte eller selge?”

Han sa: “Ja.”

Sa: “La meg ta en kikk på dem.”

⁵⁹ Og han gikk ut på marken og holdt øye med dem, og han så at de måtte piske dem rundt omkring. Og etter en stund så han en ung mann som de ikke behøvde å piske. Han hadde brystet ut og haken opp; trengte ikke piske ham. Så forhandleren sa: “Jeg vil gjerne kjøpe den slaven.”

Og han sa: “Men han er ikke til salgs.”

⁶⁰ Han sa: “Vel, hva er det som særpreger den slaven?” Sa: “Er den slaven sjefen over resten av dem?”

Han sa: “Nei, han er bare en slave.”

Han sa: “Vel, kanskje du gir ham annerledes mat.”

Han sa: “Nei, han spiser på kjøkkenet med resten av slavene.”

⁶¹ Han sa: “Vel, hva gjør ham så annerledes enn de andre slavene?”

⁶² Han sa: “Vel, jeg lurte også lenge på dette. Men en dag fikk jeg vite at over i hjemlandet hvor han kommer fra, er faren hans hele stammens konge. Og selv om han er en fremmed og hjemmefra, vet han fremdeles at han er sønn av en konge, og han — han oppfører seg som sønnen til en konge.”

⁶³ Jeg tenkte: “Men det, hvis en neger kommer fra Afrika, og visste at hans far var et stammemedlem og en konge over en stamme, hva burde det gjøre med en kristen som er født på ny, en mann eller en kvinne, at vår Far er Himmelens Konge i Herligheten!” Vi skulle oppføre oss som kristne menn og kvinner. Vi skulle oppføre oss som det, kle oss som det, tale som det,

leve som det. Selv om vi er en fremmed, er vi likevel Kongens barn. Amen.

⁶⁴ Vår karakter, vår fordervelse i tiden vi nå lever i! Israel hadde falt inn i det samme sporet og var også umoralsk. De hadde glemte Guds lover: “Du skal ikke bryte ekteskapet, og du skal ikke begjære din nabos hustru” og så videre. De hadde glemte disse lovene. De – de – de ville ikke ha det noe mer. Og de – de ønsket å – å være som resten av verden, akkurat som kirken er blitt i dag.

⁶⁵ En gang, da Israel startet, ønsket å ha en konge over det. Samuel fortalte dem, profeten som var sendt til dem, han sa: “Har jeg nå noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn som ikke har skjedd?”

De sa: “Nei, det har du ikke.”

⁶⁶ “Har jeg noen gang tigget dere om mat og penger, også deres penger, til meg for å leve av?”

⁶⁷ “Nei, du har ikke gjort det. Du har aldri fortalt oss noe, Samuel, som ikke har skjedd. Og du har aldri bedt oss om våre penger, for ditt livsopphold. Men likevel, vi vil ha kongen, uansett.”

⁶⁸ Gud sa til Samuel: “La dem få ham. De forkastet ikke deg; de forkastet Meg.”

⁶⁹ Israel hadde nå kommet i den samme forfatning. De ville ikke ha Guds profeter lenger. De trengte dem ikke. Og hvis én skulle komme, og bringe dem Ordet, og forsøke å bringe dem tilbake til Ordet, ville de forkaste Det. De gjør alltid det, på den typen av fordervelse.

⁷⁰ Når verden og kirken slår seg sammen, da vil de ikke ha noe åndelig. De vil ikke ha SÅ SIER HERREN. De vil ha det de ønsker seg. De vil ha verden, og påstå at de er en kristen; og leve i verden, og leve med verden, og leve som verden, og fortsatt opprettholde sin bekjennelse om å være en kristen. Dere vet, saken er, det er åndelig hukommelsestap. Det er nøyaktig hva det er. De vet ikke hvem de er. De har glemte hva de skulle gjøre.

⁷¹ Om én skulle komme i dag som det, ville det bli avvist på samme måte. De hadde et alvorlig tilfelle av det, og det samme har de i dag. De kunne ikke identifisere seg med de overnaturlige tingene lenger fordi de ikke ville ha det. Ordet, Evangeliet, de ville ikke ha Det. En sykdom av synd hadde rammet dem, og de elsket det.

⁷² Synd er behagelig for det uomvendte hjertet. Det ser bra ut for det uomvendte sinnet, men det er dødens vei. Det er ingenting tilbake, annet enn død. “Syndens lønn er død”, og du må høste de lønningene. Du har sådd til vindene, og høster nå virvelvinden.

⁷³ De åndelige tegn og forkynnelsen av en ordinert budbærer fra Gud opprørte dem ikke lenger. Kvinnene kunne le dem rett

i ansiktet og si: “Jeg trenger ikke gå og høre slike ting som det.” Hvis ikke det har gjentatt seg på nytt! Hva er det? Åndelig hukommelsestap, nøyaktig hva det er. De har glemte at Gud og Hans Ord er det samme, og Han kan ikke forandre Det.

⁷⁴ Hvis en profet kom på scenen i de dager og ga et åndelig tegn, en åndelig røst, og ga Guds røst bak det, ville de bare le av Det og gjøre narr av Det.

⁷⁵ Dere kjenner det gamle ordtaket: “Dårer vil gå med piggsko der Engler frykter å trå.” Det er hva dette åndelige hukommelsestapet gjør. Det får folk til å komme til et punkt hvor de ikke har noen følelse på innsiden av seg. De vil ikke ha noen ting som er åndelig.

⁷⁶ Ta et virkelig åndelig møte, hvor Den Hellige Ånd helbreder de syke, og skjelner tankene som er i hjertet, og legg det inn blant alle kirkene, bare en stor samling her ute på dette stadionet, og se hva som ville skje. Etter noen få minutter ville alle sammen stå opp og gå ut. De har ingenting å gjøre med det. De vil ikke ha noe med det å gjøre. De vil høre på noe intellektuelt prat.

⁷⁷ Men når det gjelder Jesu Kristi Kraft og Hans oppstandelse og Den Hellige Ånd, vil de ikke ha noe med det å gjøre, fordi det fordømmer dem. Det setter dem i brann med den tingen de burde kjenne til. Ingen refselse, selvfølgelig, det er behagelig for tiden. Men det, hvis du vil overgi deg til det, det — det bringer fruktene av omvendelse. Så vi finner ut, når dette åndelige hukommelsestapet får tak i folket, da er de — de er i en alvorlig tilstand. Nå finner vi det samme nå. Nå ønsker jeg å . . .

⁷⁸ Du må identifisere deg. Et eller annet sted må du vise. Ditt liv viser i kveld hvor du er identifisert. Du er identifisert enten i Kristus eller utenfor Kristus. Du er ikke halvveis. Det finnes ikke noe slikt som en drukken edru mann. Det finnes ingen svart hvit fugl. Du er enten frelst eller du er ikke frelst. Du er en hellig eller en synder, den ene eller den andre, og din åndelige holdning til Guds Ord identifiserer deg nøyaktig hvor du står. Riktig!

⁷⁹ Guds Ord, stadfestet, beviste at dåpen i Den Hellige Ånd er akkurat den samme som den noen gang var på Pinsedagen eller noen annen tid. Og Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Og din holdning til Det, identifiserer om du har åndelig hukommelsestap eller ikke. Det er riktig. Uansett om du er en diakon, eller selv om du er en predikant, gjør det ikke . . . Ja, de får det også. Så vi finner ut, det er smittsomt og treffer hele tingen. Nå legger vi merke til.

⁸⁰ Nå, for å være en amerikaner. For å være amerikaner, må jeg identifisere meg med min nasjon. Lytt nøye nå. For å være en amerikaner, når jeg er født her i dette landet, blir jeg en borger, og jeg er identifisert med denne nasjonen. Alt den er, er jeg. Alt som den har vært, er jeg. For jeg identifiserer meg som en amerikaner, da må jeg ta all dens skam, all dens ære. Hva enn den er, er jeg,

fordi jeg identifiserer meg med den. Amen. Jeg ønsker at du skal få tak i det. Jeg identifiserer meg som en amerikansk statsborger, så alt den var, er jeg. Alt den er, er jeg. Jeg må være en del av det. Jeg må . . . hvis jeg er en amerikansk statsborger, er jeg en del av Amerika. Og alt den er, er jeg.

⁸¹ Jeg må aldri glemme dette. Hvis jeg ønsker å forbli en ekte amerikansk statsborger, må jeg huske at jeg er hva min nasjon er, for jeg er identifisert med min nasjon. Å glemme henne, eller — eller . . . Å kjempe for henne, eller å dø for henne, eller å stå for alt hun står for, jeg må stå for det. Hva min nasjon er, er jeg. Hva den står for, jeg står for det. For å være en lojal amerikaner, vil jeg være rede til å dø for det, kjempe for det, stå for det, gjøre alt som foreligger. Jeg er en del av det. Du kan ikke hakke på det uten å hakke på meg. Når du sier noe imot det, sier du det imot meg, for jeg er en amerikaner. Å si det imot deg, som amerikaner, og hva de sier mot denne nasjonen, sier de mot deg, for du er en del av den. Må du aldri glemme det; når du gjør det, da har du fått hukommelsestap, ganske riktig.

⁸² Og husk, du er ikke lenger amerikansk statsborger når du ikke kan bli en del av det. Du må være. Hva amerikaner er, må du også være. Jeg må ta del med henne. Dette er min nasjon, jeg må ta del med henne. Hva hun er, er jeg. Ser dere, hva hun var, er jeg. Uansett hva hun var, er jeg fremdeles hva hun var.

⁸³ For å være en amerikaner, landet jeg på Plymouth Rock, sammen med henne, med forfedrene. Jeg måtte; jeg er en del av henne. Jeg red med Paul Revere for å advare henne om farene. Hvis jeg er en ekte amerikansk statsborger, landet jeg på Plymouth Rock. Jeg red med Paul Revere for å advare henne om hennes fare. Skjønner dere hva jeg mener nå?

⁸⁴ Jeg krysset den islagte Delaware med George Washington, med hans barfotete soldater. Jeg var der, for jeg er identifisert med denne nasjonen. Hva han gjorde der, var en del av meg; hva jeg gjør nå, er en del av ham. Jeg identifiserte meg med Washington i Delaware.

⁸⁵ Jeg sto med Stonewall Jackson, da oddsen var så stor imot ham, og de spurte: "Hvordan kan du stå som en steinmur når oddsen er imot deg?" Den lille, sjenerte, blåøyde karen sparket dette støvet med støvlene, han sa: "Jeg tar aldri et glass med vann før jeg takker den Allmektige Gud for det." Jeg må stå som en steinmur med ham. Jeg sto der med Stonewall Jackson. For å være amerikaner, er jeg identifisert med ham og hans standpunkt. Krysser Delaware'er! Utkjemper kamper!

⁸⁶ Jeg heiste flagget. Jeg var med dem da de heiste flagget på Guam. Etter at tusenvis av amerikanske soldater ga sine liv, og da den lille gruppen løp opp der og kastet opp flagget, var jeg identifisert ved den hevingen av det flagget; hver og en av oss var. Alle amerikanske borgere identifiserte seg med det flagget

hengende over Guam. Da jeg hørte at de hadde satt det flagget der oppe, rant tårene nedover kinnene mine. Det var meg. Det var deg. Det betydde oss alle, da vi identifiserte oss der med det.

⁸⁷ Alt hun er, er jeg. All hennes ære, er min ære. All hennes skam, er min skam. Hvis hun har gjort skamfulle ting, da må jeg stirre henne . . . bære hennes vanære. Hvis hun mottar ære, mottar jeg ære sammen med henne, fordi jeg er identifisert med henne. Nå, for å være identifisert, må amerikanere stå for all Amerikas skam, all Amerikas ære, alt hun noensinne var. Alt hun er, eller hva hun vil bli, du er identifisert med det.

⁸⁸ Nå, for å være en sann kristen, må du være på samme måte. Vi ønsker ikke å glemme det. Alt som Han var, jeg er identifisert med Ham. Jeg er identifisert med Ham.

⁸⁹ Og legg merke til, Han er i meg, og jeg i Ham. Legg merke til da, enhver kristen, som er en virkelig ekte kristen — kristen, var med Ham: “Da morgenstjernene sang sammen, og Guds sønner ropte av glede, før verdens grunnleggelse.” Vi var identifisert i det udødelige riket med Gud, ti millioner år før verden i det hele tatt var formet. Jeg var der tilbake med Ham. Hvis jeg har Evig Liv, var jeg der med Ham. Jeg ble identifisert med Ham: “Da morgenstjernene sang sammen, og Guds sønner ropte av glede.”

⁹⁰ Jeg var med Ham da Han kalte Abraham i en alder av — av syttifem år, og hans kone var sekstifem, og fortalte ham at de skulle få en baby. Jeg var med ham da han tok sitt standpunkt på SÅ SIER HERREN: “Jeg skal ha barnet.” Jeg sto med ham. Enhver kristen sto med ham. Jeg var med ham da hans fristelser kom. Jeg var med ham da han gikk opp på toppen av fjellet for å ofre Isak. Jeg var med ham da væren kom frem.

⁹¹ Jeg var med Josef da han ble utstøtt av sine brødre, fordi han var åndelig og resten av dem var kjødelige. Jeg var med ham da han kjente vanæren han måtte tåle av sine egne brødre. Hva han var, er jeg. Hva jeg er, var han. “For vi er alle ett i Kristus Jesus.” Jeg var med Josef i hans hule, grav. Jeg var med ham da han ble Faraos høyre hånd. Du måtte bli identifisert med ham.

⁹² Jeg var med Jakob den kvelden da han kjempet hele natten med Engelen. Jeg har selv kjempet. Jeg vet hva han gjennomgikk. Så jeg kjempet sammen med Jakob samtidig med ham, for jeg er hans broder.

⁹³ Jeg var med Moses da han dro ned til Egypt. Jeg var med Moses ved den brennende busken. Hvis du er en kristen, er du identifisert med disse Bibelske karakterene. Ikke glem det! Jeg var med Moses da hele folket vendte seg mot ham. Jeg var med Moses da han krysset Rødehavet. Da han løftet hånden og gikk fremover, og Rødehavet åpnet seg, jeg var identifisert i Kristus rett der, og jeg var med Moses på den tiden.

⁹⁴ Uansett hva kristne har vært, uansett hva troende har vært, enhver troende er nå identifisert med den samme personen.

Uansett hva det er, må du bli identifisert. Ikke glem det. Hvis du gjør det, har du fått åndelig hukommelsestap; du har glemt hvem du er.

⁹⁵ Identifisert med ham nå, med Moses, da han krysset havet.

⁹⁶ Jeg var med Elias i Akabs dager, da de måtte gjøre et valg hvem de ville tjene, Gud eller Baal. Vi var med ham på Karmelfjellet, da han måtte gjøre dette valget, for vi er identifisert i det samme Guds Legeme som han var identifisert i. Så hvis vi er identifisert i det Legemet, da må vi huske at vi var der med ham. Det er riktig.

⁹⁷ Nå, jeg var med David da han ble avvist av sine egne brødre. Jeg var med David; du var også, hvis du er en kristen. Du må bli identifisert i hans avvisning.

⁹⁸ Jeg var med hebreerbarna i den brennende ildovnen, da — ilden ikke kunne brenne dem på grunn av Nærværet til den fjerde Mannen.

⁹⁹ Jeg var med Daniel i løvehulen. Jeg var identifisert der inne, da Herrens Engel identifiserte ham der inne.

¹⁰⁰ Jeg var sannelig med Ham på Golgata. Jeg må bli identifisert med Ham på Golgata. Jeg må være der i en slik posisjon hvor jeg ikke bare var identifisert med Ham på Golgata, jeg døde sammen med Ham på Golgata. Enhver kristen må dø sammen med Ham på Golgata. Hvis du ikke dør sammen med Ham på Golgata, kan du ikke tilhøre Ham. Jeg var der da Han døde. Jeg døde sammen med Ham. Og så var jeg med Ham da han oppsto fra de døde. Jeg kom opp på Påskemorgen med Ham i oppstandelsen. Uansett hva Han gjorde, var jeg rett der med Ham; enhver troende var det samme.

¹⁰¹ Og nå sitter jeg med Ham i Himmelske Steder i Kristus Jesus, med all makt fra helvete beseiret, gjennom Ham. Enhver troende kristen ble plassert på samme måte, fordi du må bli identifisert.

¹⁰² Jeg finner nå meg selv sammen med de mange troende kristne i disse siste tider, identifisert i Hans tjeneste. "Han er den samme i går, i dag og for evig." Jeg finner i dag meg selv identifisert i Hans tjeneste. Finner du deg selv slik, tror det, vandrer med det? Legg merke til, de gjerningene som Han gjorde, Han sa at den troende skulle gjøre det samme. "De gjerninger som jeg gjør, skal også dere gjøre." Kan du da identifisere deg med Ham? Da når vanæren kommer på Ordet, kan du tåle vanæren slik som Han gjorde, ser dere, identifiserte deg med Ham? Jeg identifiserte meg med Ham.

¹⁰³ Jeg var med Ham på Pinsedagen. Jeg var med disiplene der oppe, identifiserte meg med dem i dåpen i Den Hellige Ånd.

¹⁰⁴ Jeg lurer på om ikke kirken har fått så stort hukommelsestap nå at de ikke, noen av dem, tror ikke engang at det finnes en slik ting som Den Hellige Ånd. Ser dere hvor kirken er kommet? Et

veldig alvorlig tilfelle av hukommelsestap! Se, de har glemt at det var Jesus Kristus tilbake der. De har glemt hva Jesus Kristus var. De har glemt. De tenkte Han bare var en — en lovgiver, eller en profet, eller en — en god mann. De glemte at Han var Gud. De glemte at Han er den samme i går, i dag og for evig. Og kirken har fått et alvorlig tilfelle av åndelig hukommelsestap. De har glemt alle disse tingene. De forstår ikke lenger Det.

¹⁰⁵ Vi er nødt til å være med disiplene på Pinsedagen, identifisert med dem. Jeg identifiserte meg med Peters tale på Pinsedagen, i Apostlenes Gjerninger det 2. kapitlet. Jeg hørte hva han sa. Jeg tror det han sa. Jeg adlød det han sa. Nå er jeg identifisert i det samme.

¹⁰⁶ Få ikke åndelig hukommelsestap. Fordi, du vil, du vil identifisere deg med noe annet. Hold deg rett med det Ordet!

¹⁰⁷ Vi var med Menigheten da den hadde fått et oppdrag av Jesus Kristus, i gjerninger, det 16. kapitlet. “Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for hele skapningen.” Jeg ønsker å være identifisert der: “All verden, for hele skapningen.” “Disse tegn skal følge dem som tror”, kan være identifisert i det.

¹⁰⁸ Nå vel, har du identifisert deg med det eller har du fått litt åndelig hukommelsestap, at du finner ut at du ikke tror at disse tegn følger de troende? Se her, hvis du ikke tror det, da har du åndelig hukommelsestap, ser du, du har glemt at Gud lovet det. Han sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Ikke glem det. Du kan ikke glemme det og være en kristen. Du må være identifisert med det.

¹⁰⁹ Du må identifisere deg med Johannes det 14. kapitlet, det 12. verset. “Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør.” Ikke glem det. Hvis du gjør, da har du fått åndelig hukommelsestap. Du glemte hvem du er. Du glemte hva ditt vitnesbyrd betyr.

¹¹⁰ Hva med, Han sa: “Hvis dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gjort for dere”? Er du identifisert der til å tro at det er Sannheten? Markus 11, da Han sa: “Den som sier til dette fjellet, ‘Løft deg’, og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier skal skje, han skal få det som han sier.” Kan du identifisere deg der, til å tro at det er Sannheten? Hvis ikke, da får du åndelig hukommelsestap.

¹¹¹ Og — og du glemmer, du mister din kristne balanse. Du kan ikke fortelle hvor du hører til. Du sier: “Jeg er metodist. Jeg er baptist. Det er det jeg vet om det. Jeg er pinsevenn. Jeg er *dette*, *det* eller *det andre*.” Pass på! Det kan bety at sykdomstegnet viser seg på deg, at du har fått litt åndelig hukommelsestap.

¹¹² Du sier: “Vel, broder Branham, jeg — jeg tror *dette*, og jeg — jeg er nesten ikke . . .” Vent nå bare et øyeblikk. Hvis Gud lovet å gjøre disse tingene, og sa de skulle være i de siste dager, og din

trosbekjennelse vil holde deg fra det, det er et godt tegn at jeg kan se sykdomstegnet på deg. Det er åndelig hukommelsestap. Du har glemt å identifisere deg med Ordet.

113 Du sier: “Jeg tror ikke at de syke er helbredet.” Du har fått åndelig hukommelsestap.

114 Du sier: “Jeg tror ikke på dåpen i Den Hellige Ånd.” Åndelig hukommelsestap!

115 Du sier: “Jeg — jeg tror ikke at Gud lovet å gjøre disse tingene i de siste dager.” Da har du lyttet til en trosbekjennelse eller en lære, i stedet for Bibelen. Du har åndelig hukommelsestap. Du vet ikke da hvor du hører til. Du bekjenner deg, “en kristen” og fornekte Ordet. Bringer deg rett tilbake til åndelig hukommelsestap igjen, ser du, vet ikke hvor du står. Du har åndelig hukommelsestap. Du kan ikke identifisere deg med Skriftene.

116 Du må være med disiplene. Du må være med hele Skriften, med Menigheten når den er gitt et oppdrag. Men nå, da Menigheten ble gitt et oppdrag: “Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet; disse tegn skal følge dem som tror”, det var hennes oppdrag. Nå har de . . . Det var oppdraget.

117 Men de har fått et alvorlig tilfelle av dette åndelige hukommelsestapet, akkurat som Eva hadde på . . . på seg, rundt omkring i hagen, en dag. Nå er hun som Israel, som lider av denne samme sykdommen, en allergi fra en seminardielt som vil gi deg åndelig hukommelsestap. Få deg noe seminardielt, og du vil få en allergi, og så, før du vet ordet av det, vil du få et virkelig alvorlig hukommelsestap. Du tror ikke noe som Bibelen sier.

118 Det er det som er i veien med menigheten i dag. Det er hva som er grunnen til at vi ikke kan ha vekkelse i dag. Det er det som er i veien med folket i dag. De er blitt så forgiftet oppetter ørene av alt mulig, og enhver isme som kunne utklekkes, til de ikke vet hva som er rett og galt. Nøyaktig. Hun kan ikke huske sin Herre. Hun kan ikke huske Hans Ord. Hun kan ikke huske løftet.

119 Det var akkurat hva som var i veien med Israel da Jesus kom på scenen. De kunne ikke huske, at: “En jomfru skal bli med barn.” De kunne ikke huske at Moses sa: “Herren din Gud skal oppreise en Profet slik som meg.” De hadde åndelig hukommelsestap.

120 Det er nøyaktig hva menigheten har fått i dag. Han sa: “Det skal skje i de siste dager”, at disse tingene skulle skje, som vi ser finner sted, og menigheten sitter like så død som midnatt. Hva er det? Åndelig hukommelsestap. Vi kaller oss pinsevenner, og kan ikke identifisere, og kan ikke identifisere oss selv i Ordet når Det blir forkynt i Kristi oppstandelseskraft; og Ham her iblant oss, utfører det, og gjør nøyaktig hva Han sa Det ville gjøre. Så pass på, vårt denominelle system har fått oss inn i åndelig

hukommelsestap. Vi lider. Vi vet ikke hvor vi hører til. Én tar sine papirer fra *denne* menigheten til den *andre* menigheten, og *denne* kirken, og *denne* ismen og *den* ismen. Skjønner?

¹²¹ Det vi trenger en gang til, er en ny Amos som kommer på scenen med SÅ SIER HERREN. Ville vi motta ham? Omtrent slik som de gjorde. De mottok ham aldri. De ville ikke motta ham i dag. Han kunne ikke komme inn et sted, nesten, for å forkynne. Nå, det er helt riktig, fordi menigheten lider av dette åndelige hukommelsestapet.

¹²² Nå, hvorfor? Gud lovet i disse siste dager: “Når Menneskesønnen skulle bli åpenbart”, ifølge Lukas, 17. kapitlet, “tegnet som skjedde i Sodoma, ville skje igjen.” Og folket ser det utført, og noen av dem tror det ikke engang. De tenker det er telepati. De tenker det er en djevlsk ånd. Hva er det? De lider av åndelig hukommelsestap. Det er helt riktig. De kan ikke forstå Herren. “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Hva Han var da, er Han nå.

¹²³ Men hva er skjedd, kan bare ikke lenger identifisere oss med Ordet. Hvorfor? Hun, hun vet ikke om hun er en losje eller om hun er en menighet. Hun ønsker ikke å bli kalt en losje, og hun kan ikke bli kalt en menighet; fordi, å bli kalt en menighet, ville identifisere henne med Kristus. Det gir henne åndelig hukommelsestap. Og hun ønsker ikke å bli kalt en losje. Så det er ikke pinsekirken, metodistkirken, baptistkirken; det er pinselosjen, metodistlosjen og baptistlosjen, fordi hun ikke kan identifisere seg med Ordet. Og når Ordet er blitt manifestert, tror de fortsatt ikke på Det. Det er en sykdom, åndelig hukommelsestap. Kan ikke identifisere seg selv; de vet ikke hvor de hører til. Det er riktig.

¹²⁴ Det er akkurat som å krysse noe. Som jeg ofte har sagt: “Jeg tenkte alltid at en av de dumme tingene jeg noensinne hadde sett var et muldyr.” Se, den er en kryssning. Ser dere, moren hans var en hoppe, faren hans var et esel, og han vet ikke engang hvor han hører til. Og før du vet ordet av det, vil du, du — du kan avle ham og få et esel, og da . . . eller få muldyret, men muldyret kan ikke avle seg selv tilbake igjen. Ser dere, kan ikke. Du kan ikke lære ham noen ting. Han er sta. Du vil aldri fortelle noe . . . Du kan sette frem de store lange ørene. Og han vil vente til den lengste dagen i sitt liv, like før han dør, for å sparke deg. Det er det hele. Han venter alltid på noe for å knuse det på deg, om han kan.

¹²⁵ Og det får meg til å tenke på mange av de såkalte hybridkristne. De har kryssset menigheten til de fikk sykdommen, åndelig hukommelsestap. De kan ikke reproducere noen ting på nytt.

¹²⁶ De snakker om kryssset mais. Kryssset mais er ingenting. Det er det verste du noen gang putter inn i munnen din, alt som

er krysset. Det er grunnen til at du må ta disse små drivhusplantene, og kryssede ting, og sprøyte det, og stelle og dulle med det. Hvorfor? Fordi de ikke kan holde insektene unna det.

¹²⁷ Men en ekte, fullblods, du trenger ikke å desinfisere ham. Han har Kraft på innsiden av seg selv til å holde insektene borte fra seg. Det er det som kreves for å holde smitten av vantro borte fra en virkelig ekte Åndsfylt mann.

¹²⁸ Ta et gammelt muldyr, og du går for å snakke med ham, si: "Si meg gutt, jeg ønsker at du skal gjøre *dette, det.*"

¹²⁹ Han vil sette seg der, "Eh! Eh! Eh!" Disse store ørene jobber opp-og-ned. Jeg har sett mange såkalte kristne omtrent som det.

¹³⁰ Du sier: "Jesus Kristus, den samme i går og for evig. Disse tegn skal følge dem som tror."

¹³¹ "Hæ? Jeg tror at miraklenes tid er forbi. Hæ? Hæ? Hæ?" Ser dere, han vet ikke hva han tror. Han vet ingenting. Han vet ikke hvor han kommer fra; han vet ikke hvor han går. Han har fått hestens hukommelsestap. Han vet ikke hvor han kommer fra, og han kan ikke fortsette videre.

¹³² Men jeg liker en ekte fullblods. Åh, han er mild. Du kan snakke med ham. Han vet hvem hans pappa var, hvem hans mamma var, hvem hans bestefar og bestemor var. Han har fått stamtavlepapirer til å vise hvor han kommer fra.

¹³³ Og jeg liker en renraset kristen som kan gå hele veien tilbake til Guds Ord, til Pinsedagen, og identifisere seg der med de hellige, hvor Den Hellige Ånds Kraft kom over dem. Det er en renraset kristen. Han vet hvor han kommer fra. Han har ikke identifisert seg med metodister, baptister eller noen ting annet. Han har identifisert seg i Guds Ord. Han vet nøyaktig hvor han står. Hans Fars kongelige Blod flyter gjennom ham; Jesu Kristi Blod. Han vet hva Det gjør! Han tror ethvert Ord. Gud arbeider gjennom ham og stadfester det med tegnene som Han lovet skulle følge. Han har ikke fått noe åndelig hukommelsestap. Han er en ekte fullblods. Jeg liker det.

¹³⁴ Men menigheten i dag har fått et alvorlig tilfelle av åndelig hukommelsestap. Den vet ikke hvor den hører til. Den har glemt alt om Det, glemt alle disse tingene som gjør den til en Menighet.

¹³⁵ Hva gjorde oss så rike som vi er? Den er kommet inn i tilstanden til Laodikea igjen, tilbake til den tilstanden av rikdom som Israel var i. Da den var fattig og måtte stole på Gud for alt den kunne gjøre, alt den hadde, den stolte på Gud; da var Gud med den, og den var åndelig og beveget seg videre. Men da den ble rik, her er hva som skjedde: deres byer ble bygget opp, og deres kvinner ble umoralske, deres menn tillot det, deres predikanter senket standarden, og de fordømte profetene. Og det er den slags tilstand de kom inn i. Hva som forårsaket det, var å glemme hvor disse velsignelsene kom fra.

¹³⁶ Og dere metodister, og dere baptister, og dere presbyterianere! Dere metodister kan huske John Wesley. Dere baptister! Og John Smith gråt over folks anliggender til hans kone måtte lede ham til bordet, hans øyne var gjenlukket av hevelse fra gråt og bønn hele natten lang. Hva er i veien?

¹³⁷ John Wesley sa at en av de store tingene . . . Jeg tror det var en av de tidlige metodistfedrene som sa: “Skandalen til metodistkirkenes døtre, de begynte å bli så verdslige, de hadde på seg ringer på fingeren sin.” Hva ville han si nå, med shorts på?

¹³⁸ Hva skjedde? Åndelig hukommelsestap. Nøyaktig hva det er, glemte hvor dere kom fra. Dere har fått alle disse tingene fordi Gud har gitt det, godhet gjorde det for dere.

¹³⁹ Tror dere dette er en merkelig ting? Det er nøyaktig med Jesu Kristi Ånd, profetien. I Åpenbaringen det 3. kapitlet står det: “Fordi du sier: ‘Jeg er rik, jeg har ikke behov for noen ting’, og vet ikke at du er elendig, ynkelig, fattig, blind og naken, og vet det ikke.” Ser dere, vet det ikke! Hva er det? Åndelig hukommelsestap. De vet det ikke.

¹⁴⁰ Menighetene har fått pengene nå. Det finnes nesten ikke en kirke i landet, en denominell, som ikke er verdt millioner ganger millioner av dollar. Bygger for millioner og millioner av dollar i bygninger og ting, og forkynner at Herrens Komme er for hånden. “‘Rik’, og sa: ‘Jeg har ikke behov for noen ting.’” De best utdannede predikantene de noensinne har hatt, kjenner til mer teologi enn de noensinne har kjent. Og de har de største bygningene, de beste utvalgte stedene i byen. De fikk umiddelbar godkjenning til alt de ønsket å gjøre. Og hva gjorde de da? Fikk åndelig hukommelsestap og glemte at det var Gud som gjorde det for dem, akkurat som Israel.

¹⁴¹ Og Bibelen profeterte, Jesus Kristus sendte Sin engel til Johannes og sa, denne siste menighetstiden ville ha dette åndelige hukommelsestapet. De var “elendige”, husk. De tenker de er store. De tenker de har fått noe. Men Han sa de var “ynkelige, elendige, fattige, blinde, nakne og visste det ikke.” Og det er ingen måte å fortelle det til dem.

¹⁴² Nå, hvis en mann var her ute på gaten, en vanære, eller en kvinne, naken på gaten, blind, det ville være en sørgelig tilstand å være i den forfatningen. Men hvis de så hadde sitt rette sinn, visste hvem de var, at de var et menneske, og de skulle ha på seg klær; vel, du går ut der; de er — de er mennesker, skulle vært identifisert med et menneske; og der ute, “elendig, ynkelig, blind og naken.” Og du går til ham, sier: “Broder, du er naken.”

¹⁴³ “Hør nå her! Jeg er Doktor *Så-og-så!* Bare pass dine egne saker. Jeg skal si deg, jeg tilhører *Så-og-så!* Du har ingen ting med, din holy roller, å fortelle meg noen ting!” [Tomt område på lydbåndet — Red.]

144 Fortell dem: “Det er galt for en mann å gjøre dette, og for mennesker å gjøre de tingene de gjør.”

145 Og de vil la deg få vite at deres predikant er liberal. Skjønner? Hva er det? Det er, de har glemt Herren Jesu bud. La Ham da komme ned og gjøre tegn og under, som Han sa Han ville gjøre, de vil ikke tro det. Det er åndelig hukommelsestap. Se, de har glemt! Og de er nakne og vet det ikke, innser det ikke.

146 De tenker: “Bare fordi jeg tilhører kirken, det er alt som er nødvendig.” Åh, broder, det betyr ikke mer for Gud enn å være en frimurer eller noe annet, enhver annen losje. Å tilhøre kirken, det betyr ikke noe for Gud.

147 Dere er nødt til å være sønner og døtre av Gud. Dere er nødt til å bli født av Gud, og Gud er Ordet. Når jeg blir en del av min far, blir jeg helt min far. Når du blir en del av Gud, blir du Gud, fullt ut. Hele Hans Ord, du tror alt sammen av Det.

Åndelig hukommelsestap!

148 Hva om du ikke visste navnet ditt, hva det var? Og hvis du er, du kan komme fra en fin familie, som jeg håper du gjorde, hvis du kommer fra en fin familie av mennesker, og hva om du glemmer familienavnet, og du går ut her, lever skandaløst? De sier: “Er ikke navnet ditt Jones”, eller hva enn det var. “Vel, jeg vet ikke hvem jeg er.” Skjønner? Ja vel, ser dere, det er en fryktelig ting å være i, en fryktelig tilstand å komme inn i.

149 Vel, det er nøyaktig hvor kirken er kommet. Den skulle være fremstillingen av Jesus Kristus. Men den har glemt det, fordi den har fått sprøytet trosbekjennelser og denominasjoner inn i seg, slik at de har akseptert det i stedet for Ordet. “Og de er nakne, blinde, ynkelige og vet det ikke”, og ingen måte å fortelle dem.

150 Jeg kommer kanskje aldri tilbake til Birmingham igjen, men dette er en av gangene de skal høre det. Skjønner? Skjønner? Riktig. Jeg er bare . . . Jeg er ikke ansvarlig for noe annet enn å så Sæd. Gud styrer Det til det jordsmonn hvor Det skulle gå.

151 Glemte, ja, de glemte Løftesordet. De glemte. Israel var i en slik klemme da Jesus kom. Det hadde glemt. De kikket, åh, de sa de trodde det skulle komme en Messias. Men da Messias kom og identifiserte Seg Selv ved Ordet, hadde de så mange tradisjoner at de hadde gjort Guds Ord virkningsløst.

152 Og Jesus lovet rett før endetiden: “Som det var i Sodoma, slik ville det være.” Og det ville bli identifisert, og folket er så tradisjonelle inntil de har gjort Guds løfte virkningsløst, ved sin tradisjon. Åndelig hukommelsestap! Åndelig hukommelsestap er nøyaktig hva det er. Ser dere, de har glemt disse tingene.

153 “Åh, jeg tilhører *dette*. Jeg — jeg har gjort *dette*. Jeg har danset i Ånden. Jeg gjorde *dette*.” Vel, du og du, det har ingenting med det å gjøre, ikke i det hele tatt.

154 Hvordan kan du være en kristen og fornekte Ordet? Du kan ikke gjøre det. Gud er Ordet. Hvis Ordet er i deg, er du og Ordet den samme. Alt Ordet er, er du. Amen. Hvis jeg lever i denne generasjonen, hva denne porsjonen av Ordet som har blitt lovet for denne generasjonen, må jeg være. Hvis jeg skal være en kristen, må jeg identifisere meg med alt som Bibelen forkynner og står for.

155 Halleluja! Kommer uansett til å kalle meg en holy roller, og jeg føler meg ganske religiøs akkurat nå. Ja, sir.

156 Jeg er nødt til å identifisere meg med alt det som Bibelen hevder. Og Den krever det, og hvis jeg ikke er blitt rammet av dette moderne åndelige hukommelsestapet, vil jeg være, og kan bli identifisert med Den. Hvis jeg fornekte Den, da har jeg fått åndelig hukommelsestap; noe har skjedd, jeg har akseptert en trosbekjennelse eller en lære, eller en kirke eller en gruppe mennesker. "Jeg kan ikke gjøre det" når endog Ordet kommer og identifiserer Seg Selv.

157 Det er derfor Jesus ikke ble gjenkjent. "Åh", sier de, "vel, denne mannen er hellig, og vår hellige prest, vår hellige *dette*."

158 Og Jesus sa: "Dere er av deres far, djevelen, og hans gjerninger vil dere gjøre."

159 Visste dere at Kain også ofret et godt offer? Han var oppriktig, bygget et alter, knelte ned og tilbad, og ofret et offer og ba til Gud. Og hvis Gud, det er alt Gud krever av deg å tilhøre kirken, og ha et alter, og betale tiende, og gå til kirken, og leve et godt liv; hvis det er alt Han krever, var Han urettferdig ved å fordømme Kain, for han gjorde den samme tingen. Ja, sir. Det er helt riktig.

160 Men *religion* betyr "en tildekning", og du kan ikke bli tildekket av dine egne gode gjerninger. Det er bare én ting som Gud vil akseptere, og det er Jesu Kristi Blod. Det er den eneste tildekningen. Utenom Det, hvis du sier: "Hold trosbekjennelsen", åndelig hukommelsestap! Det er hva som skjedde.

161 Legg merke til nå, de har glemt sitt Ord. De har glemt Bibelen. De har glemt løftet. De prøver å leve i et gjenskinn av hva metodisten var, hva baptisten var, hva noen andre var. Her er løftet for tiden, og Gud taler Det gjennom Sitt Ord, og stadfester igjen, og beviser at Det er slik, og de tror fortsatt ikke Det. Åndelig hukommelsestap! Det er helt riktig. Totalt, totalt hukommelsestap, tror absolutt ikke Det i det hele tatt.

162 En fransk soldat. Jeg ble fortalt en liten historie; før vi avslutter. Jeg visste ikke at det allerede var så sent, og jeg har omtrent ti sider igjen med notater her; tar det en annen gang. Legg merke til, en fransk soldat. De fikk en flokk med soldater inn fra hæren, og de hadde dette hukommelsestapet. Det kommer

av sjokk fra striden. Og de hadde et program, og de — de ringte opp og lot folk som hadde kjære meldt savnet, til å ringe opp og se om de kunne identifisere disse guttene. Ingen håp for dem, kanskje en eller to ut av dem grep det. Og så tok de resten av dem, de skulle plassere dem inn i et rekonvalesenthjem, der de måtte bli værende resten av livet sitt.

¹⁶³ De dro oppover åssiden, toget trakk; og de stoppet ved en stasjon, lot guttene komme ut og strekke beina sine. Og vaktene kom ut på bakken for å holde øye med dem på grunn av hukommelsestapet, nå, de — de måtte holde øye med dem.

¹⁶⁴ Så de fulgte med på en ung kar der, han gikk ut og begynte å kikke seg rundt ved den vanntanken, så seg rundt omkring over åsen. Han gned ansiktet sitt, og han studerte. Og han kikket igjen, og han så den vanntanken. Han så rundt omkring på stasjonen, og han begynte å gå. I stedet for at vekten stoppet ham, fulgte han ham.

¹⁶⁵ Han gikk opp over høyden, ned en liten sti, svingte til høyre og gikk oppover en annen liten ås, og kom til en liten hytte. Han kikket. Ut på verandaen kom en gammel mann med en stokk i hånden, kom ut og kastet armene sine rundt ham. Sa: “Min sønn, jeg visste du ville komme tilbake. De fortalte meg at du var død, men jeg visste at du ville komme tilbake.” Og gutten kom til seg selv. Hans hukommelsestap forlot ham. Han kunne identifisere hvem han var. Han visste at det var faren hans.

¹⁶⁶ Åh, Korsets soldat, som er blitt påført sjokk fra så mye opplæring, så mange sjokk av denominasjon og trosbekjennelse, og ting av verden, hvorfor stiger du ikke av i noen minutter og går for å se deg omkring i Bibelen? Kan kanskje vandre rundt, og du kan kanskje finne deg selv identifisert her i Ordet, som en troende, en av disse dager. Du kjenner Ham kanskje ikke. Du kan kanskje komme til deg selv, som den fortapte sønnen gjorde, og finne deg selv. Du kan kanskje finne din identifikasjon i Guds Ord.

¹⁶⁷ Noen sa, her om dagen, for ikke lenge siden, sa: “Men, broder Branham, se på oss pinsevenner, hvilke fine kirker vi har. Vel, vi, vi har forkynnere som er blitt opplært.”

¹⁶⁸ Hør, når en mann gifter seg med en kone, stoler han ikke på hennes skjønnhet. Nei. Han stoler på troskapen i løftet hennes, hennes ord. Han stoler ikke på hennes skjønnhet. Han stoler på hennes lojalitet.

¹⁶⁹ Og det er slik det er når du gifter deg med Gud, du stoler ikke på noen stor, vakker kirke du kan bygge, men på løftet som Jesus Kristus ga, at: “Jeg er den samme i går, i dag og for evig.” Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

La oss bøye vårt hode bare et øyeblikk.

170 Jeg lurar på i kveld, i bygningen her hvor folket sitter, hvor det er menn og kvinner som er Evige, mennesker på vei til Evigheten, og du vet at en eller annen dag må du møte Gud. Og jeg lurar på om du hadde en liten antydning til det hukommelsestapet, og du ville . . . Du er blitt identifisert i den gale tingen, og du ville — du ville gjerne vandre litt rundt igjennom i kveld, og finne ut om du ikke kan identifisere deg i Kristus Jesus? Ville du løfte opp din hånd, si: “Be for meg, broder Branham, jeg — jeg ønsker å identifisere meg som en ekte kristen, en ekte troende.” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Velsigne deg! Åh, ja, rundt omkring. Herren Gud velsigne dere.

171 Noen oppe på balkongen, du sier: “Broder, jeg tror virkelig det er Sannheten. Jeg tror, som kristne, vi er ikke kristne på den måten de pleide å være for mange år siden.”

172 Hva med dere pinsevenner, da deres mødre og fedre pleide å stå på gaten her ute og slå på en gammel tamburin. Og din mor, hvordan hun måtte . . . hun måtte vært trøtt, og utslitt med å oppdra dere små barn. Noen ganger måtte du gå uten klær og alt mulig, men far og mor var trofast mot Saken, å løfte frem Kristus.

173 Se hva dere pinsevenner gjorde. For femti år siden kom dere ut av organisasjonen. Det er det som gjør dere til pinsevenner, dere atskilte dere fra de vantro. “Og som en gris til sin gjørme, og en hund til sitt spy” har dere gått rett tilbake og gjort det samme, laget det samme slags rot som dere kom ut av. Hva er i veien? Åndelig hukommelsestap brøt ut blant folket. Dere har deres trosbekjennelser og deres denominelle papirer nå, og dere er helt oppe med resten av dem, ønsker å være med resten av dem. Dere tillot kvinner å klippe håret, bruke sminke. Dere, dere tillater dem å gjøre alle disse tingene, tillater alt dette i — i menighetene. Hva er det? Åndelig hukommelsestap.

174 Da, før du vet ordet av det, når Gud starter et besøk blant folket, hva skjer da? Du kan ikke motta det. Se, du er blitt så syk med det hukommelsestapet, se, den eneste tingen du noen gang har hørt. Synes du ikke at du burde gå bort fra den trosbekjennelsen bare i noen minutter og plukke opp Bibelen, og se hva en kristen skulle bli identifisert som? “Disse tegn skal følge dem som tror!”

175 I Apostlenes Gjæringer sa Peter: “Omvend dere, og enhver av dere bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få gaven, Den Hellige Ånd. For løftet tilhører dere og deres barn og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle på.” Hvis de forteller deg at Det ikke er slik, da har din pastor et alvorlig tilfelle av åndelig hukommelsestap. Han kan ikke finne seg selv identifisert med den Menigheten; ikke organisasjon; en Menighet, et mystisk Kristi Legeme.

176 Den Hellige Ånd er her nå. Han er her for å gjøre nøyaktig det Han lovet å gjøre. Nå mens dere er her med deres hoder bøyd, bare fortsett å be. La Den Hellige Ånd tale Selv. Og se om dette . . . Enhver er klar over det, løftet, hva det er for denne dagen. Nå, dere som er i behov i kveld, dere, mange av dere løftet opp hendene deres. Før du gjør det . . .

177 Jeg lurer på, mens vi er her og virkelig ber for de syke, lur jeg på om du kan komme deg bort fra den vantroen, den denominasjonen, den trosbekjennelsen som forteller deg at disse tingene ikke er slik, den som ville fortelle deg at Det er av djevelen. Når de gjør det: “De vil aldri bli tilgitt i denne tidsalderen eller i den kommende.” Hva om Dette er Sannheten? Bare tenk, hva om Det er, hvor er du da? Ser du, du trenger ikke å tale det ut; bare tro det i hjertet ditt. Og det er mennesker her som tror det. Jeg har sittet rett her, de to siste kveldene, tynget under noe, bare, åh du, tidde og bet meg i tungen, for å avstå fra å peke rett på det.

178 Og husk, venn, det er mellom deg og Gud. Hva om det er galt, og du tenker det? Du vet hva som skjer, du vil aldri bli tilgitt for det. Åndelig hukommelsestap, du vil gå rett videre inn i din Evige død, vantro. “Den som ikke tror, er allerede dømt!”

179 Be nå for din sykdom og si: “Herre Jesus, du lovet. Jeg . . .”

Kan være noen fremmede her som aldri har vært her før.

180 Jesus lovet: “Som det var”, jeg vil ta ett Skriftsted, “i Lots dager”, da Gud ble manifestert i et kjødlegeme; og folket, Abraham, den utvalgte gruppen, den utkalte gruppen. Og Abrams navn ble forandret til Abraham, da han så Ordet gjort kjød, og Det skjelnet tankene som var i Sarahs hjerte.

181 Og da Abrahams Kongelige Ætt kom frem, det er hva Han gjorde, og de kalte Ham “en djevel”.

182 Han sa: “Nå, når Den Hellige Ånd kommer, vil gjøre den samme tingen.” Sa: “Nå er det tilgivelse når dere kaller Meg det, men, når dere taler imot Den Hellige Ånd, er det ingen tilgivelse.”

183 Må Han nå, i Sin Kraft, komme gjennom denne forsamlingen av mennesker, hvor enn du er, og med Sin åndelige skjelning, som viser at Han er Ordet. Slik at hvis det er noen her som lider av hukommelsestap, at de ikke vil . . . vil være uten unnskyldning før dette alterkallet blir gitt.

184 Må Herren Gud hjelpe. Nå med hodene deres bøyd, ærbødig bedende.

185 Se, det er en dame sittende her foran meg. Hun har hendene opp til ansiktet sitt. Hun lider av en ryggradstilstand. Og hun har også fått nervøsitet. Hun har fått problemer med magen. Og hun sitter her foran meg nå. Og hun vet kanskje, hun er ikke fra dette området. Hun er fra en by som heter Macon. Ja. Tror du Gud kan

fortelle meg hvem du er? Du er frøken Ayers. Hvis det er riktig, løft opp hånden din. Jeg er en fremmed for deg. Det er sant, er det ikke? Nå er dine problemer over. Jesus Kristus; du rørte ved Hans kledning. Han gjorde deg frisk. Bare tro det nå.

¹⁸⁶ Det er en mann som sitter helt bak i bygningen. Han søker dåpen i Den Hellige Ånd. Han ønsker dåpen i Ånden. Han står her foran meg. Han er heller ikke herfra. Han er fra Carolina, Charlotte. Lepoe er hans navn. Tro med hele ditt hjerte, og Gud vil fylle deg med Den Hellige Ånd, min – min broder, hvis du vil tro det.

¹⁸⁷ Her borte til høyre for meg, her er en – en mann og hans kone som sitter rett foran meg her. Det er et eldre par, til høyre for meg. Damen lider av en tilstand i tykktarmen. Hennes mann har hjerteproblemer. De er ikke herfra. De er fra Tennessee. Herr og fru Thomas, hvis dere vil tro med hele deres hjerte, løft opp hendene deres og dere kan akseptere deres helbredelse. Jesus Kristus gjør dere friske. Det er nøyaktig hva Han lovet å gjøre. Men jeg har aldri sett menneskene i mitt liv.

Åndelig hukommelsestap!

¹⁸⁸ Jesus sa: “De gjerninger som Jeg gjør, skal dere også. En liten stund, og verden skal ikke se Meg mer; men dere skal se Meg, for Jeg”, personlig pronomen, “vil være med dere, endog i dere, til verdens ende.” “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.”

¹⁸⁹ Nå, til menn og kvinner her inne som bare har noe som feiler deg, at du ganske enkelt ikke kan se hvordan . . . Du, du ønsker å tro, men du kan bare ikke komme inn i det, og du ville gjerne bli bedt for, du ønsker å akseptere Ham mens du er i Hans Nærvær, ville du komme og stå rett her ved siden av meg, la meg be og legge hender på deg. Hvis du ville komme rett opp her nå, du som lider slik som det, av åndelig hukommelsestap, og ville ønske å bli bedt for, at du ville bli satt fri fra det. Hvis du ikke er en – ikke en troende, men ønsker å bli bedt for, kom opp og stå her. Gud velsigne deg, unge mann. Noen andre som kommer? Gud velsigne deg, dame. Kom. Gud velsigne deg, unge dame. Noen andre som kommer? Kom, stå rett her oppe, akkurat nå.

¹⁹⁰ Åndelig hukommelsestap, jeg ønsker ikke å bli plaget med det. Gud forby. La meg – la meg dø av en – av hva som helst, men la meg aldri dø en slik død som en vantro.

¹⁹¹ Kom, aksepter Ham nå. Vil du ikke gjøre det? Kom fra, og kom ned fra balkongen, venner. Det er bare noen få skritt ned hit, og det kan bety forskjellen mellom død og Liv for deg.

¹⁹² Se, jeg kan ikke få Kristus til å gjøre noen ting. Kristus trenger ikke å gjøre noe annet enn én ting: Han må holde Sitt Ord. Han må gjøre det for å være Kristus, være Gud. Han må holde Sitt Ord.

193 Husk nå, hvis du ikke er sikker på din opplevelse, hvorfor ikke komme ned nå. Hvis du bare tilhører en denominasjon, hvis du er en pinsevenns barnebarn, Gud har ingen barnebarn. Han har sønner og døtre, men ingen sønnesønner og -døtre. Skjønner? Gud har ikke det. Han har bare sønner og døtre, og du vet at du ikke er det.

194 Kanskje du har talt i tunger, du har kanskje danset, du har kanskje gjort alt *dette*. Det er helt greit. Jeg har ingenting imot det. Men likevel, hvis du fremdeles har det åndelige hukommelsestapet, kom ned, og kom hit og stå her. La oss be over det. Hva sier dere? Kirkemedlem, bare et – bare et nominelt kirkemedlem, hvorfor kommer du ikke opp hit og la oss bli kvitt det rett nå.

195 Jeg ønsker ikke å forlate Birmingham her, og vite at en dag, når Dommen kommer opp, og jeg må da stå foran dere . . . Husk, jeg skal møte dere igjen. Hvis jeg aldri møter dere her angående dette, ellers kommer jeg til å møte dere i Dommen, og jeg må svare for hva jeg sa i kveld.

196 Lytt nå. Omvend dere, venner! Omvend dere, kom ut derfra. Kom deg ut derfra. Kom igjen nå.

197 Det burde få enhver kortklippet kvinne i dette landet, eller dette stedet, til å komme opp hit nå. Det er helt riktig. Det at du ikke har fått nåde nok til virkelig å si: “Jeg – jeg – jeg – jeg ønsker å, jeg ønsker å la håret mitt vokse ut, broder Branham.” Det burde . . . “Jeg har fått . . . Vel, jeg har ikke fått nåden til å gjøre det.”

Nå, du sier: “Har det noe som helst med det å gjøre?”

198 Her for ikke lenge siden kom en virkelig stor forkynner til meg og sa: “Jeg ønsker å legge hendene på deg, broder Branham.” Sa: “Alle anser deg som en profet.”

Jeg sa: “Jeg sa aldri at jeg var en profet.”

199 Han sa: “Men folket anser deg som det. Du plager alltid disse kvinnene angående å gå med shorts”, og – og, åh, en pinsevennmann. Og sa: “Angående å ha på seg shorts og klippe håret sitt og slikt.” Sa: “Det er ikke din oppgave.”

Jeg sa: “Hvem sin oppgave er det da?”

200 Og han sa: “Disse menneskene, hvorfor lærer du ikke de kvinnene hvordan de skal være, ha store åndelige gaver, og hjelpe folk i stedet for å prøve å . . .” Sa: “De gir akt på deg. Hva du forteller dem, de ville tro deg.” Sa: “Hvorfor forteller du dem ikke hvordan de får store gaver og å hjelpe folk i stedet for alltid å fordømme dem?”

201 Jeg sa: “Hvordan kan jeg lære dem algebra når de ikke engang vil lære sin ABC?” Skjønner? Ser dere?

202 Du er nødt til å starte fra bunnen, omvend deg eller gå til grunne! Nå kan du gjøre som du vil, omvende deg eller gå til grunne! Jesus Kristus har grundig identifisert Seg Selv her, kveld etter kveld. Og dette er kvelden vi vendte oss over mot denne frelsen. Det er bare noen få skritt opp hit, og jeg har god tid til å vente.

203 Husk, Birmingham, ditt blod er ikke på meg. Jeg er uskyldig. Og hvis du virkelig har Den Hellige Ånd, har du en mulighet til å komme nå. Og hvis du lider av en slags kirkelighet som har forårsaket at du har åndelig hukommelsestap, hvorfor kommer du ikke? Jesus er botemiddelet. Vil du ikke komme?

204 Noen mennesker forlot nå balkongen. Jeg ventet for å se hvor de var, gikk ut eller kom til alteret. Disse her nede, kom videre opp. Det er riktig. Dere som er her, kom og stå rundt alteret, si: "Jeg er ferdig med dette." Ja, de kom ned, to damer. Det er fint.

205 Kom rett videre opp nå. Bare noen få skritt fra det. Og disse skrittene kan bety forskjellen.

206 Se nå, jeg ønsker å spørre dere om noe. Hva om Han kom i kveld? "Åh", sier, "Han kommer ikke." Jeg vet ikke om Han gjør eller ikke. Dette er det siste tegnet. Husk, SÅ SIER HERREN! Har dere noen gang hørt meg si det uten at det var sant? Dere ser deres siste tegn. Det er etter Skriften. Dere har sett deres siste tegn, pinsevenner. Ikke få det blandet sammen nå med det Han lovet Israel etter Bortrykkelsen; det er ikke dere. Dere er avsluttet da. Skjønner? Nå er din dag. Nå er ditt tegn. Nå er din tid. Ikke avvís Det. Ikke gjør det. Du burde komme. Tror dere at jeg er Guds tjener? Husk.

207 Birmingham, jeg har aldri møtt vennligere mennesker. Dere er de hyggeligste menneskene jeg ville ønske å møte i mitt liv, men dere trenger en vekkelse. Dere er døende. Dere opptar åndelig hukommelsestap. Dere er døende. Ikke gjør det. Vekk opp det som du har fått. Bring det opp igjen, raskt, før Jesus kommer.

208 Ja vel, mens de er . . . Fortsett å komme. Bare la dem fortsette å komme til vi får alle, som Herren kaller, opp her. Kom nå.

209 Bli kvitt det hukommelsestapet. Den store Legen er her nå for å helbrede det, ta det bort fra deg. Han har bevist at Han er her. Hvor mange kan identifisere det ved å løfte opp hånden din, si: "Jeg tror det virkelig; at Han sa Han skulle gjøre dette?" Skjønner? Nå er Han her. Skjønner? Ser dere? Du tror.

210 Og hvor mange vet at jeg forteller dere sannheten, at dere er døende og trenger en vekkelse? [Forsamlingen sier: "Amen." – Red.] Skjønner? Det er sant.

211 Dere er flotte mennesker. Du kan ikke finne noen bedre. Det finnes ikke noen bedre bankende hjerter enn under disse gamle sørstatsskjortene her nede. Det er riktig, virkelige mennesker! Men folk, dere bør våkne opp ganske raskt! [Broder Branham

dunker på talerstolen — Red.] I den timen dere ikke tenker, kan det skje. Det skjer kanskje ikke; Jeg vet ikke.

212 Men husk, dere får deres siste advarsel, så flykt mens dere har tid til å flykte. Kom nå. Så lenge de kommer skal jeg fortsette å vente fordi det kan kanskje . . . Én sjel er verdt ti tusen verdener. Og så lenge folk blir overbevist om . . .

213 Jeg ville like å se dette bryte inn i en stor kraftig vekkelse som ville sette i gang hver kirke rundt her; hvis dere ville bryte opp uenighetene deres, og få all den egoismen bort, og akseptere Den Hellige Ånd. Dere hevdet at dere tror Det. Dere hevdet å tro på Det, og når Det kommer for å identifisere Seg Selv, da vil dere atskille dere fra hverandre. Hvorfor ikke forene våre hjerter med Guds Ord og tro Sannheten? Det er tingen. Dere vil bare fortsette å dø, døende, og dere går rett videre inn i Laodikea. Nøyaktig hva Han lovet, Det vil bli på den måten. Vil dere ikke komme nå? Nå er dagen. Nå er den velbehagelige tid. Følg med på hva Den Hellige Ånd vil gjøre.

214 Nå ønsker jeg at alle forkynnerne her, som er interessert i disse menneskene, kommer også og ber sammen med meg. Kom opp her, alle forkynnere som er interessert i disse menneskene. Kom, bare kom rett rundt og kom inn blant folket, forkynneren eller en personlig arbeider, en god personlig arbeider, en kvinne som ville ønske å stå sammen med disse kvinnene nå. Jeg skal tro, med hele mitt hjerte, at Den Hellige Ånd skal komme inn på dette stedet rett her nå, og bare identifisere Seg Selv blant alle disse menneskene.

215 La meg nå først instruere disse menneskene her. Nå, venner, uansett hva dere er her for, Han vet det. Og jeg kan bevise det for dere, Den vil ta en for en, føre deg opp her på denne plattformen, og det vil ikke være én ting som Han ikke vil gjøre kjent. Nå, det har vært slik siden jeg var en liten gutt. Den gaven er udiskutabel. Men spørsmålet er, kan du motta det? Tror du det? Han er her nå. Vel, hvis Han er her, da er det bare én ting, Han holder Sitt Ord. Så bare tro at du mottar det, og aksepter det, og reis deg og si: “Herre Gud, jeg er her for å akseptere det”, og bare bli stående der til det skjer.

216 Som Buddy Robinson sa en gang, i en maisåker. Han sa: “Herre, hvis Du ikke gir meg Den Hellige Ånd, vil Du, når Du kommer tilbake, finne en haug med bein liggende rett her.” Han mente det i fullt alvor. Og du kommer ikke til å få noe fra Gud før du blir desperat nok.

217 Nå, har du lagt merke til dagens sammenkomster, har du lagt merke til hva vi gjør nå for tiden? Vi, faktisk, vi har så vidt nok Gud i oss til å komme opp på plattformen, vi sier: “Ja, kanskje jeg burde komme opp.” Dette er nå den verdensomspennende erfaringen. “Ja, jeg burde gå opp og stå.” Sier: “Vel, vel, jeg vet ikke. Her er jeg, ser dere.” Hm! Hvilken tilstand å være i! Det

brenner ingen ild. Det er ingen entusiasme. Det finnes ikke en "gå inn i Det!" Og som en evangelist tar det bare knekken på meg å se Guds folk i den tilstanden. Vi skulle være i brann.

218 Men ser dere hva det er? Det er nøyaktig det jeg fortalte dere. Åpenbaringen 3: "Du er lunken. Og", Han sa: "Fordi du er lunken, så skal Jeg spy deg ut av Min munn." Er det rett? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.] Det er hva Han sa. Og hvis Han sa det, er det hva Han skal gjøre. Så la oss ikke være den flokken.

219 Du er her, med behov. La oss få Det eller dø rett her. Det er riktig. La oss få Det eller dø.

220 Nå, min kjære broder, søster, hvis jeg kunne komme ned og hjelpe deg med å gjøre noe, ville jeg sannelig gjøre det. Nå, ved en gave kan jeg fortelle deg hva du er her for. Jeg kan fortelle deg hva som er, ved Den Hellige Ånd, ved Guds Ånd, fortelle deg hva du har kommet for, hva du har gjort, hva vil være fremtiden, eller noe som det; men det tar ikke hånd om det. Du er nødt til å akseptere Dette, du selv. Det er nødt til å være deg!

221 Er dere nå rede? Løft opp hånden din, si: "Jeg er rede. Jeg er rede til å dø rett her." Gjør det ikke nå uten at du mener det. "Jeg er rede til å dø rett her eller få det jeg vil ha fra Gud." Amen. Er dere virkelig rede? [Forsamlingen gleder seg og sier: "Amen." — Red.]

222 La da forsamlingen reise seg, overalt. Sammen nå, sammen, la oss forene oss sammen. La oss be. Og la oss bare . . . Dere forkynnere går nå opp til disse menneskene her, hver og en, og dere representerer nå Kristi hender.

223 Du som ønsker Den Hellige Ånd, du som ønsker den opplevelsen, ikke en følelsesmessig begeistring; du ønsker Den Hellige Ånd, Livet, Livsspiren inni deg. Og du ønsker å bli kvitt det hukommelsestapet som får deg — du klarer ikke å identifisere deg selv; du vet ikke hvor du står; du vet ikke hva du er; la oss bli kvitt det rett nå! Det er en ny Fødsel her for deg, en virkelig, ekte ny Fødsel.

224 La oss nå legge hendene våre over på disse menneskene. La oss, hver og en, løfte våre hender og be i én akkord.

225 Himmelske Far, i Herren Jesu Navn, gi det Herre, at i Jesu Kristi Navn, at Den Hellige Ånd skal komme i kveld, denne lørdagskvelden, hvor Den Hellige Ånd falt som en fremfarende mektig vind. Må disse menneskene bli døpt inn i Den Hellige Ånd. Må Guds Ild og Kraft ikke forlate dem. Hvis de er her i morgen, må de bli værende, bli værende til Den Hellige Ånd kommer.

226 Det er tanken! Det er det hele! Der er Det. Det er Den Hellige Ånd som kommer.

[Broder Branham snakker til noen mens han forlater talerstolen — Red.] Jeg har gjort det. Jeg vet det.

Det er det hele. Tro Det nå! Aksepter Det! Bli fylt med Hans velsignelser. [Forsamlingen fortsetter å be og fryde seg.]

ÅNDELIG HUKOMMELSESTAP NOR64-0411
(Spiritual Amnesia)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag kveld den 11. april 1964, i National Guard Armory, Birmingham, Alabama, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org